

Rizikové faktory kardiovaskulárních onemocnění po transplantaci ledviny

Práce se zabývá tradičními a novými rizikovými faktory kardiovaskulárního onemocnění po transplantaci ledviny. Velká pozornost byla věnována novým markerům jako jsou PAPP-A (těhotenský plazmatický protein-A), AGEs (produkty pokročilé glykace) a matrix metaloproteinázám (MMP-2 a MMP-9). Všechny tyto markery mají podíl na patogenezi a destabilizaci aterosklerotického plátu.

Metodika: Nové markery byly měřeny pomocí ELISA kitů. Renální funkce je měřena jako inulinová clearance v ml/s/1,73 m. K vyhodnocení dat statisticky jsem používala programy Excel a MedCalc. Nové markery byly hodnoceny dvouvýběrovým t-testem, párovým t-testem a výpočtem korelačního koeficientu dle Pearsona a Spearmana. Kontrolní skupinu tvořilo 21 zdravých osob.

Výsledky: obecné charakteristiky studované skupiny: soubor 142 pacientů, jejichž transplantace proběhla od dubna 2007 do dubna 2008. Nejpočetnější věkovou skupinou byl věk v rozmezí 60-70 let (31%), dále následuje věk mezi 50-60 roky (28%). Z celkového počtu 142 pacientů bylo 98 mužů (69%) a 44 žen (31%). V době studie kouřilo pouze 25%, nikdy nekouřilo 49% a kouření zanechalo 26%. Body mass index v rozmezí normy mělo 39%, nadváhou trpí 58%. Doba průměrně strávená na dialýze činila 12-18 měsíců. Pouze 8% pacientů mělo jako základní diagnózu stanovenou diabetickou nefropatií.

Korelovány byly hodnoty těsně před transplantací a tři měsíce po ní, též se prováděla porovnání se zdravou kontrolní skupinou.

Těhotenský plazmatický protein-A (PAPP-A) je významně vyšší před transplantací a významně klesá s rozvojem funkce štěpu. PAPP-A negativně koreluje s clearancí inulinu ($r = -0,569$, $p < 0,01$). Solubilní receptor produktů pokročilé glykace (sRAGE) je významně zvýšen před transplantací a též klesá s rozvojem funkce štěpu ($p < 0,001$). Matrix metaloproteináza-2 (MMP-2) je významně snížena u dialyzovaných nemocných (proti kontrolám) a po transplantaci dále významně klesá ($p < 0,01$). Matrix metaloproteináza-9 (MMP9) se před transplantací neliší od kontrolní skupiny. Za tři měsíce po transplantaci dochází k významnému zvýšení této hodnoty ($p < 0,01$).

Závěrem mé práce lze říci, že za tři měsíce po úspěšné transplantaci ledvin, markery oxidativního stresu AGEs a mikrožánětu PAPP-A mají tendenci ke snížení. Je zde závislost s rozvíjející se funkcí ledvin.